

numèrica de la Direcció General del Centre de Gestió Cadastral i Cooperació Tributària, de la Secretaria d'Estat d'Hisenda.

f) El Reial decret 407/2001, de 20 d'abril, sobre composició, funcions i règim de funcionament del Consell Superior de la Propietat Immobiliària i de les comissions superiors de coordinació immobiliària de rústica i d'urbana.

g) Apartats 5 a 8 de l'article 6, llevat del que afecta la renovació, substitució i cessament dels representants de les entitats locals; article 13, amb excepció de la determinació de l'àmbit dels consells territorials de la propietat immobiliària de Madrid i Barcelona i de la regulació sobre la designació, elecció, substitució i renovació dels representants de les entitats locals; i disposició transitòria segona de l'Ordre de 18 de novembre de 1999, per la qual es desplega el Reial decret 390/1998, de 13 de març, que regula les funcions i l'estructura orgànica de les delegacions d'Economia i Hisenda.

Disposició final primera. *Facultat de desplegament.*

S'autoritza el ministre d'Economia i Hisenda perquè dicti totes les disposicions que es considerin necessàries per al desplegament i l'aplicació d'aquest Reial decret.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

El present Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 7 d'abril de 2006.

JUAN CARLOS R.

El vicepresident segon del Govern
i ministre d'Economia i Hisenda,

PEDRO SOLBES MIRA

CAP DE L'ESTAT

7317

LLEI 6/2006, de 24 d'abril, de modificació de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit (IVA), per a l'aclariment del concepte de vehicle destinat al transport de persones amb minusvalidesa contingut a la mateixa Llei. («BOE» 98, de 25-4-2006.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

La Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, preveu a l'article 91 l'aplicació del tipus impositiu del 4 per cent als lliuraments, adquisicions intracomunitàries o importacions de cotxes de minusvàlids, de conformitat amb la definició que d'aquests conté el número 20 de l'annex I del Reial decret legislatiu 339/1990, de 2 de març, pel qual s'aprova el text articulat de la Llei sobre el trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària, en la redacció que en fa l'annex II A del Reial decret 2822/1998, de 23 de desembre, pel qual

s'aprova el Reglament general de vehicles, que passa a denominar-los «vehicles per a persones amb mobilitat reduïda».

Així mateix, la mateixa Llei preveu l'aplicació del mateix tipus impositiu als serveis de reparació dels vehicles esmentats i dels serveis d'adaptació dels autotaxis i autoturismes per a persones amb minusvalideses en cadira de rodes.

El número 20 de l'annex I del Reial decret legislatiu 339/1990, de 2 de març, pel qual s'aprova el text articulat de la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària, defineix els vehicles per a persones amb mobilitat reduïda com aquells vehicles amb una tara no superior a 350 quilograms i que, per construcció, no poden arribar en pla a una velocitat superior a 45 quilòmetres per hora, projectats i construïts especialment, i no merament adaptats, perquè els facin servir persones amb alguna disfunció o incapacitat física. Quant a la resta de les seves característiques se'ls equipara als ciclomotors de tres rodes.

L'aplicació del tipus superreduït de l'impost sobre el valor afegit a aquests supòsits està portant, en molts casos, a interpretacions poc desitjables i contràries a l'esperit que la inspiren. Per exemple, en respostes a consultes tributàries, l'Administració ha manifestat que els serveis d'adaptació de microbusos per al transport de persones amb minusvalidesa en cadira de rodes no podien gaudir de l'aplicació del tipus impositiu del 4 per cent perquè «es tracta d'un autobús de gran capacitat». O que l'adquisició d'un vehicle en el qual s'instal·lava una rampa elevadora per poder transportar els fills minusvàlids del consultant s'havia de gravar al tipus del 16 per cent, «ja que el vehicle esmentat no es destina a ser utilitzat com a autotaxi o autoturisme especial, ni tampoc té consideració de cotxe de minusvàlid».

Per això, tenint en compte la regulació vigent, sembla necessari, amb vista a la justícia social, procedir a la modificació per aplicar el tipus superreduït de l'IVA a totes les operacions de lliuraments, adquisicions intracomunitàries o importacions, serveis de reparació o adaptació de vehicles per a persones amb mobilitat reduïda, per tal d'incloure tots els vehicles destinats al transport d'aquestes persones, amb independència de qui sigui el conductor, sempre que serveixi com a mitjà de transport habitual per a persones minusvàlides.

Article primer. *Modificació de l'article 91.Dos.14t de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit.*

Es modifica l'article 91.Dos.14t de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, que queda redactat de la manera següent:

«4t Els vehicles per a persones amb mobilitat reduïda a què es refereix el número 20 de l'annex I del Reial decret legislatiu 339/1990, de 2 de març, pel qual s'aprova el text articulat de la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària, en la redacció que en fa l'annex II A del Reial decret 2822/1998, de 23 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament general de vehicles, i les cadires de rodes per a ús exclusiu de persones amb minusvalidesa.

Els vehicles destinats a ser utilitzats com a autotaxis o autoturismes especials per al transport de persones amb minusvalidesa en cadira de rodes, directament o amb l'adaptació prèvia, així com els vehicles de motor que, amb adaptació prèvia o no, hagin de transportar habitualment persones amb minusvalidesa en cadira de rodes o amb mobilitat reduïda, amb independència de qui sigui el conductor.

L'aplicació del tipus impositiu reduït als vehicles compresos en el paràgraf anterior requereix el reconeixement previ del dret de l'adquirent, que ha de justificar el destí del vehicle.

Als efectes d'aquesta Llei, es consideren persones amb minusvalideses les que tenen un grau de minusvalidesa igual o superior al 33 per cent. El grau de minusvalidesa s'ha d'acreditar mitjançant una certificació o resolució expedida per l'Institut de Migracions i Serveis Socials o l'òrgan competent de la comunitat autònoma.»

Article segon. *Modificació de l'article 91.Dos.2 de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit.*

Es modifica l'article 91.Dos.2 de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, que queda redactat de la manera següent:

«2. Els serveis de reparació dels vehicles i de les cadires de rodes compresos en el paràgraf primer del número 1.4t d'aquest apartat i els serveis d'adaptació dels autotaxis i autoturismes per a persones amb minusvalideses i dels vehicles de motor a què es refereix el paràgraf segon del mateix precepte, independentment de qui sigui el conductor.»

Disposició derogatòria única.

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que estableix aquesta Llei.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 24 d'abril de 2006.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

7318 *LLEI 7/2006, de 24 d'abril, per la qual es modifica el text refós de la Llei de societats anònimes, aprovat pel Reial decret legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre. («BOE» 98, de 25-4-2006.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

L'article 1.20) de la Directiva 2003/51/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 18 de juny de 2003, per la qual es modifiquen les directives 78/660/CEE, de 25 de juliol de 1978 (d'ara endavant, Quarta Directiva); 83/349/CEE, de 13 de juny de 1983; 86/635/CEE, de 8 de desembre de 1986, i 91/674/CEE, de 19 de desembre de 1991, sobre els comptes anuals i consolidats de determinades formes de socie-

tats, bancs i altres entitats financeres i empreses d'assegurances, incorpora un nou article 53 bis en la Quarta Directiva, amb la finalitat d'augmentar la transparència financera de les societats «cotitzades».

Aquest article 53 bis disposa que «els estats membres no han de concedir les excepcions que preveuen els articles 11, 27, 46, 47 i 51 a les societats els valors mobiliaris de les quals estiguin admesos a negociació en un mercat regulat de qualsevol Estat membre». Concretament, les excepcions que preveuen aquests articles són les següents:

a) L'article 11 preveu que els estats membres poden permetre que determinades societats formulin un balanç abreujat, sempre que no superin dos dels tres límits fixats en relació amb el total del balanç, l'import net del volum de negocis i el nombre mitjà d'empleats durant l'exercici.

b) En els mateixos termes que l'article 11, però fixant els límits en un import superior, l'article 27 preveu que els estats membres poden autoritzar que determinades societats formulin compte de pèrdues i guanys abreujat.

c) L'article 46, que regula el contingut de l'informe de gestió, preveu a l'apartat 3 que els estats membres poden permetre que les societats que preveu l'esmentat article 11 no estiguin obligades a elaborar l'informe de gestió, sempre que incloguin en la memòria les dades relatives a l'adquisició d'accions pròpies a què es refereix l'apartat 2 de l'article 22 de la Directiva 77/91/CEE, de 13 de desembre de 1976.

d) L'article 47.1 disposa que els comptes anuals, l'informe de gestió i l'informe d'auditoria han de ser objecte de publicitat efectuada segons les formes que preveu la legislació de cada Estat membre de conformitat amb l'article 3 de la Directiva 68/151/CEE del Consell, de 9 de març de 1968. Els apartats 2 i 3 preveuen que els estats membres puguin atenuar aquestes exigències de publicitat a les societats esmentades en els articles 11 i 27, respectivament.

L'article 51.1 exigeix que els comptes anuals de les societats siguin auditats per una o diverses persones habilitades pels estats membres per realitzar auditories legals de documents comptables en virtut de la Vuitena Directiva 84/253/CEE del Consell, de 10 d'abril de 1984. L'apartat 2 preveu que els estats membres puguin eximir d'aquesta obligació les societats esmentades a l'article 11.

A l'empara d'aquestes circumstàncies, i per transposar correctament la Directiva 2003/51/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 18 de juny de 2003, i que les empreses espanyoles disposin d'unes normes comptables tècnicament preparades per permetre la comparabilitat de la seva informació economicofinancera amb la de les empreses dels restants estats membres de la Unió Europea, és procedent modificar el text refós de la Llei de societats anònimes, aprovat pel Reial decret legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre.

La modificació que es proposa inclou exclusivament els articles 181 i 190 del text refós de la Llei de societats anònimes, en virtut del qual es van transposar els articles 11 i 27 de la Quarta Directiva. Els articles 202, 218 i 203 del text refós de la Llei de societats anònimes que versen sobre les matèries que regulen els articles 46 (informe de gestió), 47 (publicitat) i 51 (auditoria), respectivament, no necessiten ser modificats, atès que la dispensa que s'hi preveu es regula per remissió als esmentats articles 181 i 190.

Article únic. *Modificació del text refós de la Llei de societats anònimes.*

El text refós de la Llei de societats anònimes, aprovat pel Reial decret legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre, es modifica en els termes següents:

U. S'afegeix un apartat 4 a l'article 181, amb la redacció següent: